

متن پرسش

بسمه تعالی با سلام: وقت شما به خیر. مازلو در بحث نیازها، دوست داشتن و دوست داشته شدن را از مهمترین نیازهای انسان می داند. و در واقعیت هم شاهدیم که انسانها در جهت همین نیاز با دیگران روابطی برقرار می کنند و به دنبال آن انتظاراتی برای طرفین پیش می آید مثلاً توقع دارند دوستشان برای حفظ این رابطه تلاش کند و نسبت به آنها بی تفاوت نباشد. آیا این نیاز و این انتظارات از دیدگاه دین و عرفان اسلامی مورد تایید است یا از آنجا که نظر داشتن به هر چیز غیر خدا صحیح نیست این گونه روابط و انتظارات به خودی خود بی ارزش است؟ توصیه شما به سالک مبتدی که گاهی از رفتار غیردوستانه و دور از انتظار دیگران ناراحت و مغموم می شود چیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که در دعاهاى خود از خداوند مى خواهيم عزت ما را در بين جامعه حفظ کند؛ پس معلوم است علاقه به دوست داشتن خود توسط افراد که آنها به ما علاقه مند باشند، چیز مطلوبی است. مثلاً داریم: «اللهم ارزقنى ... عزاً باقياً». به آخر دعای «عالية المضامين» رجوع شود. موفق باشید